

Her er noen av temaene du kan lese mer om:

Datalagringsdirektivet: s. 1, 3
Et middel i kampen mot kriminalitet

Den norske s. 2
diskusjonen rundt datalagringsdirektivet

Miljøkriger med s. 4
engasjement for Europa – Intervju med WWFs Rasmus Hansson

Ambisiøse klimaforslag s. 5
fra Kommisjonen

EUs vår-toppmøte uten s. 6
helt store kontroverser

Papirmølla blir stadig s. 6
mindre

Schengen-området s. 7
er blitt større

Barroso besøkte Oslo s. 7
og et iskaldt Svalbard

Kortnytt s. 8

Redaksjonen avsluttet 24.04.2008

Datalagringsdirektivet: Et middel i kampen mot kriminalitet

Telefon- og internettdata ble lagret også før datalagringsdirektivet så dagens lys. Det var nemlig lov for teleselskapene å lagre data for å kunne bruke disse som grunnlag for fakture-ring eller betaling av samtaletrafikken. Etter dette skulle dataene slettes.

Forts. side 3

1 euro = 7,88 kr

Den norske diskusjonen rundt datalagringsdirektivet

Det har vært mye diskusjon i det siste om EUs såkalte «datalagringsdirektiv». Meningene er sterke, og det har blitt fremmet en rekke påstander om direktivet. Ikke alle påstandene har vært korrekte, og jeg har selv gått ut i media for å prøve å klargjøre hva direktivet går ut på. I dette nummeret av EU-magasinet kan du lese mer om direktivet og hvilke konsekvenser det har.

Hensikten med direktivet er å oppnå felles europeiske regler for datalagring. Teleoperatørene har i lang tid lagret såkalte trafikkdata blant annet for fakturering og driftskontroll. Slike opplysninger har også vært tilgjengelig for politiet når det er nødvendig for å oppklare alvorlig kriminalitet. Med tiden har imidlertid disse dataene blitt ufullstendige på grunn av endret kommersiell praksis. Eksempelvis gjør faste priser og forhåndsbetaling at man ikke lenger trenger dataene for faktureringsformål. Flere medlemsland begynte derfor å forberede nasjonal lovgivning om datalagring, noe som kunne føre til svært ulike regelverk i medlemslandene. Dette ville være en ulempe for industrien, som ønsker enhetlige og klare regler. Det ville også være en ulempe for politiet, som trenger dataene for å etterforske grenseoverskridende kriminalitet.

Den kanskje aller viktigste faktoren bak direktivet var terrorangrepet i Madrid i 2004. De ansvarlige kunne takket være trafikkdata, og bare to uker senere besluttet EUs regjeringssjefer at EU skulle innføre felles lovgivning om datalagring.

Mange av Datatilsynets parallellinstanser i Europa har uttrykt sin bekymring over risikoen som er forbundet med systemet. Dette er naturlig og sunt; en bør alltid nøye vurdere personvern hensyn når et slikt regelverk innføres. Medlemslandene er riktignok forpliktet til å påse at dataene oppbevares på en sikker måte og at myndighetene kun får tilgang til dem på vilkår som er forenlige med Den europeiske menneskerettighetskonvensjonen og nasjonal lovgivning. Men det finnes alltid en risiko for lekkasje og dårlig håndtering. Det bør likevel sies at disse risikoene ikke øker med det nye direktivet sammenliknet med nåværende praksis.

Det nå aktuelle direktivet utgjør en endring av Databeskyttelsesdirektivet fra 2002, som krevde at data skulle slettes når de hadde blitt benyttet til sitt opprinnelige formål (normalt etter 3-5 måneder). I praksis virker det likevel ikke som om norske myndigheter har utøvd effektiv kontroll for å sørge for at dette er blitt gjort. Med det nye direktivet får vi uansett en entydig øvre grense (innenfor intervallet 6-24 måneder) for hvor lenge data kan lagres. Det blir fortsatt en nasjonal oppgave å sikre at reglene følges.

Det virker som om en del debattanter uten forbehold beskriver direktivet som en økende trussel mot den personlige integriteten uten å vite spesielt mye om direktivet og nåværende praksis. Heller ikke tar en i betraktning det alvorlige trusselbildet vi står overfor. Noen snakker om «totalitært svermeri», andre sammenlikner med Sovjet og Øst-Tyskland. Men faktum er jo at datalagringen er blitt vedtatt for å forsvare oss mot en økende trussel mot demokratiet og borgernes sikkerhet; nemlig terrorismen og den stadig mer grove organiserte kriminaliteten.

Selv tror jeg de fleste innbyggerne aksepterer et direktiv som sikrer fortsatt datalagring dersom det forklares hvor viktig et slikt bevismateriale er for å bekjempe den grove kriminaliteten. Uten datalagringsplikt kan et land lett bli attraktivt for operatører som markedsfører ”sporløst internett”, noe som er identisk med enkelte typer kriminalitet som pedofilnettverk og spredning av barnepornografi. Det er neppe noen virksomhet et land ønsker å tiltrekke seg.

Percy Westerlund

Datalagringsdirektivet: Et middel i kampen mot kriminalitet

Utover det rent kommersielle formålet for datalagring, var det mulig ut fra såkalte "offentlig ordenshensyn" med videre behandling dataene. I visse tilfeller (regulert av nasjonalt lovverk) kunne myndighetene be om tilgang. Dette gjorde det mulig for politiet å bruke disse opplysningene i sin etterforskning.

Men nye kommersielle tilbud har ført til en endret situasjon. Gratis elektronisk kommunikasjon og forhåndsbetalte tjenester gjør at ikke all data lenger lagres hos operatørene. Hvis dataene ikke lenger blir lagret med sikte på fakturering og lignende, kan de heller ikke være tilgjengelige for offentlige myndigheter når det er en legitim grunn til det.

For å takle disse utfordringene, har mange europeiske land allerede tidligere vedtatt eller planlagt å vedta nasjonale regler for datalagring. Disse reglene varierer veldig når det gjelder hva som skal lagres, hvor lenge og under hvilke betingelser offentlige myndigheter skulle ha tilgang til dem. Dette medførte en uoversiktlig situasjon som det ikke var mulig å leve med i lengden. En europeisk harmonisering av datalagringsregler er derfor nødvendig for å gjøre det mulig for politiet å samarbeide på tvers av landegrensene. I tillegg utgjør ulike regler en hindring for det indre markedet siden tele- og internetselskapene møter ulike krav til hvilke opplysninger som skal lagres.

Behovet for å vedta regler på et europeisk nivå ble bekreftet av Det europeiske råd (det vil si alle stats- og regjeringssjefer i EU-landene) i mars 2004 med erklæringen om bekjempelse av terrorisme - kort tid etter Madrid-attentatet. I en erklæring i juli 2005 der terroristangrepene i London fordømmes, gjentok Rådet behovet for å vedta felles tiltak for lagring av telekommunikasjonsopplysninger så snart som overhodet mulig.

For å forstå hvorfor Det europeiske råd og mange av EU-landene ville innføre regler for datalagring, er det viktig å forstå viktigheten av å kunne finne opplysninger om terrorister og andre alvorlig kriminelle. Ett eksempel er etterforskningen av terrorangrepet i Madrid, der 191 mennesker ble drept og 1824 personer såret. De skyldige kunne spores takket være tilgjengelige data. Et annet er Europols operasjon «Icebreaker» i juni 2005, der en takket været tilgang på data greide å nøste opp et nettverk for barnepornografi i hele 12 land. Man mislyktes derimot i fem andre land fordi dataene allerede var slettet...

Direktivet sier at internett- og teleselskapene må lagre trafikkopplysninger mellom 6 og 24 måneder. Opplysningene som kan lagres er i forhold til hvem som har ringt eller sendt en melding og til hvem, samt hvor og når dette skjedde. Målet er å sikre at disse opplysningene er tilgjengelige for etterforskning og rettslige oppgjør med alvorlige forbrytelser. Derimot kan ikke opplysninger om selve innholdet i kommunikasjonen lagres.

Datalagringsdirektivet gir garantier mot misbruk av opplysninger. For eksempel skal tilgang til data være

definert i hvert medlemslands nasjonale lovgivning. Disse skal overholde Den europeiske konvensjonen om beskyttelse av menneskerettigheter og prinsippene om nødvendighet og rimelighet.

I tillegg er det bare relevante nasjonale myndigheter som har tilgang til disse opplysningene. Dette betyr at opplysningene ikke kan brukes for generell overvåking av personer.

Direktivet inneholder også krav om datasikkerhet for å hindre tilfeldig sletting eller ulovlig tilgang. Selvsagt kan ikke noe system være absolutt feilfritt, men direktivet sørger for en trygg ramme.

Irland har tatt direktivet til EF-domstolen med spørsmål om den juridiske begrunnelsen for beslutningen. Irland argumenterer for at direktivet ikke er relevant for det indre marked, men at det snarere hører til EUs politisk og justissamarbeid for kriminalsaker. Europakommisjonen, Rådet og Europaparlamentet er ikke enig i denne argumentasjonen.

Miljøkriger med engasjement for Europa

– intervju med WWFs Rasmus Hansson

Generalsekretær i WWF, Rasmus Hansson, mener EU har en dårlig transportpolitikk, men en god klimapolitikk. Foto: WWF.

Generalsekretær i den norske avdelingen av World Wide Fund for Nature (WWF), Rasmus Hansson, mener det er uinteressant å diskutere om EU er en god eller dårlig ting. EU har både gode og dårlige sider etter hans mening. Han er imidlertid svært kritisk til det han mener er norsk berøringsangst i forhold til EU.

Hva er WWFs forhold til EU-systemet?
– Vi er en stor miljøorganisasjon både i Brussel og i praktisk talt alle EU-land. Følgelig er EU og EU-politikk høyt oppe på vår agenda, både i nasjonalt, regionalt og globalt perspektiv. Det spenner fra frosker og myrer til klima- og handlingspolitikk.

Hva synes WWF om EU?

– Som miljøorganisasjon er vi mindre opptatt av hva vi skal synes om EU og mer opptatt av hva EU gjør. Det bør ikke være en debatt om EU er en god eller dårlig ting, for EU er jo begge

deler! Men det er viktig å forholde seg til det EU gjør. WWF i Norge er derfor grunnleggende kritisk til den berøringsangsten som norsk politikk har i forhold til reelle EU-spørsmål.

Hva mener du med berøringsangst?

– Det eksisterer en reell, men ikke omtalt effekt av at EU-spørsmålet lik-som er avgjort. Den gir seg utslag i at man ikke skal snakke om EU i det hele tatt. Dette er svært problematisk fordi det bidrar til demokrati-underskuddet i EØS-avtalen, hvor hele Norges tette involvering i EU er unntatt fra politisk debatt. Resultatet er at det bare er de aktørene som er store nok til å kjøre sitt eget direkte løp overfor Brussel, som kan påvirke EUs politikk på områder som er viktig for Norge. Dette er ikke et argument verken for eller imot norsk EU-medlemskap eller EØS-avtalen. Det er en kritikk av at EU-avstemningen tolkes som et forbud mot å forholde seg til EU i norsk politikk.

Hvordan blir Norges miljøpolitikk påvirket av EU?

– EU har en enorm påvirkning på Norge på dette området. EU er en hovedaktør i miljøpolitikken både globalt og regionalt, og i tillegg utformer EU svært mye av den lovgivningen som blir gjeldende i Norge. Det siste gjelder både direkte miljølovgivning og også indirekte miljølovgivning på områder som energi og transport. Så alt ved EU har massiv miljøeffekt for Norge. Slik sett er det få ting som er viktigere å påvirke enn EU. Og for å slippe insinuasjonene om at vi er ensidige EU-tilhengere: Dette er på godt og vondt! I WWF kjenner vi godt til alt det negative EU gjør med miljøet.

Ja, kan du gi to gode og to dårlige eksempler på hvordan EU påvirker miljøet?

– Et eksempel på dårlig miljøpolitikk er bil- og transportpolitikken som EU fortsatt sliter med. Det er en alt for lav vilje til å overkjøre de tradisjonelle bil-interessene, og disse må overkjøres hvis vi skal få dreid transportpolitikken i en klimavennlig retning. EU er generelt altfor ettergivende overfor bilfabrikanter som liker å produsere store motorer. Et annet eksempel på dårlig miljøpolitikk er EUs fiskeripolitikk. Mange nordmenn liker jo å minne om EUs dårlige fiskeripolitikk, men det er også en realitet.

Og to positive eksempler?

– EUs nye energi- og klimapolitikk går helt opplagt riktig vei, selv om den ikke er perfekt. Til dels viser den EU på sitt beste, hvor EU tør forplikte seg til prosesser som de vet vil trekke dem etter håret – til dels skrikende – i riktig retning. EU har en måte å utforme en del politiske vedtak på som er mer dynamisk og mer langsiktig positivt forpliktende enn vi hva liker å gjøre i Norge. Et annet eksempel er EUs naturvernlovgivning, som Habitatdirektivet og Natura 2000. Sammenlignet med Norge er EUs naturvernlovgivning mye mer vitenskaplig, systematisk, prinsipiell og tøff.

Hvor er EU i miljøpolitikken om 20 år?

(Her blir WWF-lederen for første gang taus og plystrer litt før han svarer).
– Tja... Om 20 år er EU på et miljøpolitisk nivå som vi vil ha vanskelig for å forestille oss i dag. Et nivå av forpliktelser for naturbevaring og investering i bærekraftige løsninger som pr i dag bare er festtaler. EU er den politiske enheten på kloden som er nærmest til å reflektere grunntenkningen som er en forutsetning for et bærekraftig framtidssamfunn.

Hjemmesiden til WWF – www.wwf.no

Ambisiøse klimaforslag fra Kommisjonen

Europakommisjonen har lagt frem omfattende planer for nå EUs ambisiøse klimamål. Forslagene innebærer en sterk økning i bruken av fornybare energikilder og juridisk bindende utslippskrav til medlemslandene. Kommisjonen mener målene ikke bare er mulig å oppnå, men også representerer en stor mulighet for europeiske firmaer.

Det var en svært omfattende pakke med forslag som ble lagt frem i slutten av januar. Den inneholder blant annet et direktiv om fornybar energi, et direktiv om CO₂-håndtering og en revisjon av EUs kvotehandelssystem. Målet er å oppnå de såkalte 20-20-20-målene, nemlig 20 prosent kutt i klimautslippene, 20 prosent fornybare energikilder og 20 prosent energisparing.

Reform av EUs kvotehandelssystem

Kommisjonen foreslår flere endringer i kvotehandelssystemet fra 2013. Systemet vil bli utvidet til å gjelde flere klimagasser, i dag er det bare CO₂ som er inkludert. Systemet vil også bli utvidet til å gjelde flere bedrifter, og alle de viktigste utslippskildene vil være inkludert. Antall kvoter vil bli redusert fra år til år, slik at utslippene i 2020 samlet vil bli kuttet med 21 prosent sammenlignet med 2005.

Dagens system omfatter rundt 10.000 anlegg, inkludert kraftverk, oljeraffinerier og stålverk. Dette utgjør rundt halvparten av EUs CO₂-utslipp. Under det nye systemet vil over 40 prosent av EUs totale utslipp omfattes av systemet. For å redusere den administrative byrden, vil anlegg som slipper ut mindre enn 10.000 tonn CO₂ bli unntatt.

Auksjoner en hovedregel

Kraftsektoren – som utgjør majoriteten av utslippskildene – vil måtte kjøpe alle sine kvoter gjennom auksjoner under det nye systemet. Andre sektorer, herunder flytransport, vil gradvis måtte kjøpe flere og flere av sine kvoter gjennom auksjoner. Kommisjonen har gjort et unntak for sektorer som er spesielt sårbare for utenlandsk konkurranse. Dette for å unngå at europeisk industri blir utkonkurrert av industri i utlandet, som ikke møter samme krav til miljøvennlig drift.

Auksjonering av klimakvoter vil gi en inntekt på rundt 50 milliarder euro årlig i 2020. Kommisjonen mener medlemslandene bør bruke disse inntektene til å støtte overgangen til en mer miljøvennlig økonomi, blant annet ved å satse på fornybar energi og CO₂-håndtering. Deler av inntektene bør brukes til å hjelpe utviklingsland til å tilpasse seg klimaendring.

Kutt for sektorene utenfor kvotehandelssystemet

Sektorer som ikke er omfattet av kvotehandelssystemet må også redusere utslippene. Dette gjelder for eksempel transport, landbruk, bygninger og avfallssektoren. Her er kravet et utslippskutt på 10 prosent sammenlignet med 2005-nivå. Kommisjonen har foreslått et konkret mål for hvert enkelt medlemsland. Her er kravene tilpasset landets velstandsnivå, noe som betyr at land som Danmark, Luxembourg og Irland må kutte sine utslipp med 20 prosent, mens land som Romania og Bulgaria kan øke sine utslipp med henholdsvis 19 og 20 prosent. På den måten prøver Kommisjonen å fordele byrdene slik at de rikeste må ta de største kuttene.

Strengt krav om fornybar energi

For å nå målet om 20 % fornybar energi er medlemslandene nødt til å ta kraftige grep om sin energiproduksjon. I dag utgjør fornybare kilder under ni prosent av EUs samlede energiproduksjon. Kommisjonen foreslår derfor juridisk bindende mål for hvert medlemsland. Muligheten for å utvikle fornybar energiproduksjon varierer mellom medlemslandene, og forslaget tar hensyn til nettopp dette. Det viktigste er at EUs overordnede mål blir oppfylt, og derfor kan medlemslandene investere i prosjekter også utenfor sine egne grenser. Dette gjør at innsatsen i større grad rettes mot de mest effektive prosjektene.

Kravet om 10 prosent biodrivstoff i transportsektoren blir opprettholdt; et krav som er likt for alle medlemsland. Kommisjonen har merket seg debatten om effekten av biodrivstoff og har innført strenge krav til denne typen drivstoff. Kravene skal sikre at dyrkingen av biodrivstoff foregår på en bærekraftig måte, at det ikke gir et dårligere biologisk mangfold og at det oppfyller minstekrav til utslippsreduksjon.

Regelverk for CO₂-håndtering

Kommisjonen har også lagt frem flere forslag knyttet til CO₂-håndtering, blant annet et direktiv som skal avklare juridiske spørsmål knyttet til selve lagringen. Kommisjonen har stor tro på CO₂-håndtering, og viser blant annet til det store potensialet internasjonalt. CO₂-håndtering kan bidra til en reduksjon av mellom 20 og 28 prosent av verdens utslipp, særlig hvis teknologien tas i bruk for kullkraftverk. Foreløpig medfører CO₂-håndtering en stor merkostnad for bedriftene, men Kommisjonen forventer at teknologien vil være kommersielt interessant i løpet av 10-15 år. Kostnadene vil bli lavere, og samtidig vil bedriftene i stadig større grad måtte betale for sine utslipp.

Klima og energi har stått høyt på EUs agenda den siste tiden, og forslagspakken var naturligvis sentral også på EU-toppmøtet i midten av mars. EU-lederne gjentok da sine ambisjoner på dette området og forventer å kunne ta en beslutning om den samlede pakken i løpet av 2008.

Les mer om EUs klimapolitikk her: http://ec.europa.eu/environment/climat/climate_action.htm

Papirmølla blir stadig mindre

Kommisjonens arbeid med å kutte papirmølla har begynt å bære frukter. Siden oktober 2005 er 300 rettsaker tilsvarende 5000 sider med lovtekst er fjernet fra de totalt 95 000 sidene med EU-regler. Arbeidet med å kutte administrative byrder viser også positive resultater.

Forenkling av EUs lovgivning har som mål å gjøre reglene enkle å forstå og mer brukervennlige uten å vanne ut de viktige elementene. Så langt er 300 lover rett og slett fjernet, og flere kommer etter.

I januar 2007 la Kommisjonen frem en handlingsplan for å redusere den administrative byrden EU påfører næringslivet med 25 % innen 2012. Bare på et år har Kommisjonen gjennomført tiltak som sparer næringslivet for anslåtte 500 millioner euro. Ytterligere 800 millioner i besparelser er forventet i nærmeste fremtid. For eksempel trenger ikke bedrifter lenger å automatisk bestille dyre ekspertrapporter for

fusjon eller oppdeling av små bedrifter. Bare innenfor selskapsrett har Kommisjonen identifisert 75 rapporteringskrav som er byrdefulle, utdaterte og eller overflødige. På dette feltet kommer det konkrete forslag i løpet av våren. Planen er å legge frem forslag for å lette på rapporteringskravene innenfor transport, landbruk og maritim sektor.

I tillegg til å gå gjennom eksisterende regelverk, har Kommisjonen hevet terskelen for å foreslå nye lover betraktelig. Alle nye utkast til lovforslag må vurderes på bakgrunn av en omfattende konsekvensanalyse som ser på økonomiske, sosiale og miljømessige aspekter.

EUs vår-toppmøte uten helt store kontroverser

EU-landenes stats- og regjeringssjefer møttes i Brussel fra 13. til 14. mars 2008. Vårens toppmøte var ikke av de mest kontroversielle, men viktige saker ble likevel diskutert.

Blant sakene på agendaen var neste fase av Lisboa-strategien. Her ble medlemslandene enige om å fortsette fokuset på gjennomføring, både av ideer og nye regler. Lisboa-prosessen har et klart fokus på små og mellomstore bedrifter, og det ble bestemt å forsterke dette ytterligere. Siden Lisboa-strategien ble lansert i år 2000, har mye skjedd på dette området. Spesielt har Kommisjonen kuttet mye unødvendig byråkrati. Et annet viktig tema var satsingen på utdanning og innovasjon, hvor medlemslandene vil sørge for fri flyt av kunnskap over landegrensene.

Energi og klimapolitikk var også sentralt når topplederene møttes. Man ble enige

om at det viktigste er å få på plass en ny internasjonal klimaavtale. Samtidig satte EU-lederne seg mål om å bli enige i forhold til klimapakken som Kommisjonen presenterte tidligere i år, innen utgangen av året. Klimapakken skal vedtas før Europaparlamentsvalget i juni 2009. Dette er ambisiøse mål som vil føre til tøffe diskusjoner landene imellom i de kommende månedene.

Alle konklusjonene fra toppmøtet finner du her: <http://europa.eu/rapid/pressReleasesAction.do?reference=DOC/08/1&format=HTML&aged=0&language=EN&guiLanguage=en>

Schengen-området er blitt større

Mot slutten av fjoråret ble Estland, Latvia, Litauen, Malta, Polen, Slovakia, Slovenia, Tsjekkia og Ungarn en del av Schengen-området. Samme dag forsvant den indre grensekontrollen for land og sjø.

30. mars 2008 forsvant også kontrollene på flyplassene mellom disse landene og med de 15 andre landene (13 EU-medlemsland - Belgia, Danmark, Finland, Frankrike, Hellas, Italia, Luxembourg, Nederland, Portugal, Spania, Sverige, Tyskland, Østerrike - samt 2 assosierte land, Island og Norge) som allerede er med i Schengen. Schengen-området består nå av i alt 24 land.

Kypros, Romania og Bulgaria har ikke gjennomgått den såkalte "Schengen-evalueringen" ennå. Denne evalueringen er nødvendig før et nytt land kan bli en del av Schengen-området. Den består bl.a. av besøk i selve landet for å verifisere at tiltak for databeskyttelse, ekstern grensekontroll og politisamarbeid anvendes på en korrekt måte. Sveits og Liechtenstein har signert

en avtale om tilknytning til Schengen-regelverket. Avtalen trådte i kraft 1.mars 2008, men Schengen-evalueringen har ikke funnet sted og grensene er dermed ikke opphevet ennå.

I praksis betyr Schengen-samarbeidet at personer kan reise fritt i hele Schengen-området (24 land). Dette gjelder ikke bare for landenes egne innbyg-

gere, men også for folk fra tredjeland. De som trenger visum for å reise inn i Schengen-området, trenger bare ett Schengen-visum for hele området og ikke lenger et nasjonalt visum for hvert land. Fjerning av grensekontrollen betyr ikke at sikkerhetskontrollen på flyplasser forsvinner. Flyselskapene vil fortsatt kreve identifikasjonspapirer i forbindelse med ombordstigning i fly.

Barroso besøkte Oslo og et iskaldt Svalbard

Kommisjonspresident José Manuel Barroso besøkte Norge 25.-26. februar 2008. Anledningen var den offisielle åpningen av Frølageret på Svalbard. Dette skal bli verdens største lager for alle typer frø, og hovedhensikten er å kunne dyrke frem planter som forsvinner.

Barroso var også hovedtaler på Utenriksdepartementets årlige Europakonferanse som for første gang ble arrangert i samarbeid med Europakommisjonens delegasjon til Norge og Island. I tillegg møtte han statsminister Jens Stoltenberg og stortingspre-

sident Thorbjørn Jagland før avreise til Longyearbyen og åpningen av Frølageret.

Lageret skal bevare frø fra landbruksvekster fra hele verden og vil fungere som et sikkerhetsnett for verdens matforsyning. Barroso besøkte også Ny-Ålesund for å få førstehåndskjennskap til polarforskning; som er svært viktig i kampen mot klimaendringer. Dette var første gang en sittende Kommisjonspresident var på offisielt besøk i Norge.

Se også Barrosos hjemmeside.

Barroso og Stoltenberg i godt humør på tross av iskaldt vind på Svalbard

Sikrere barn

I mars kom to nye EU-tiltak som skal trygge barns liv og oppvekstvilkår. Et nytt opplegg for internettsikkerhet skal hindre ulovlig innhold på nettet og beskytte barn mot mobbing, grooming og andre overgrep. Et forbud mot ikke-barnesikre lightere ble innført 11. mars. Man regner med at rundt 2000 årlige brannrelaterte skader og dødsfall skjer på grunn av barns lek med lightere. Det samme forbudet har eksistert i USA, Canada og Australia i rundt 10 år.

Bedre og enklere oversettelser med CAT

Computer Assisted Translation (CAT) er et viktig verktøy når det kommer til forenkling av oversettelsesarbeid, og i EU har man nå 1 million setninger på 22 av de 23 offisielle EU-språkene fritt tilgjengelig for dataprogrammerere. Programvaren "lærer" hvordan ord og setninger oversettes riktig fra manuelt oversatte tekster, og man kan også videreutvikle ordbøker og stave- og grammatikkontroller.

Kroatia nærmere EU-medlemskap

Barroso uttalte under sitt Norgesbesøk i februar at Kroatia burde kunne avslutte medlemskapsforhandlingene og bli EU-medlem i løpet av 2009. Kroatia er på god vei mot å

oppfylle alle tiltredelseskriteriene, og det satses på å kunne avslutte de tekniske forhandlingene innen den nåværende kommisjonens mandat går ut i november 2009.

Det kulturelle mangfoldet i Europa øker

Med utvidelsen av EU og internasjonaliserte arbeidsmarkeder, øker også antall språk og religioner. Det store kulturelle mangfoldet i Europa er en helt unik ressurs for innbyggerne og gjør det lettere å utforske og dra lærdom fra ulike kulturtradisjoner. Og i 2008, som er det europeiske året for interkulturell dialog, gis det EU-støtte til en hel del prosjekter som jobber for nettopp dette. Blant annet er Sta-

vanger utpekt til kulturhovedstad i 2008, med en rekke kulturarrangementer og diverse kunstneriske uttrykksformer gjennom hele året. Det har også blitt utnevnt internasjonale og nasjonale kulturambasadorer som jobber for å fremme interkulturell dialog, blant annet den svenske forfatteren Henning Mankell og den brasilianske forfatteren Paulo Coelho.

Designkonkurransen for euromynten

Euroen fyller 10 år, og i den anledningen skal det utgis en 2-euro jubileumsmynt. Det ble arrangert en designkonkurransen blant alle de som lager myntene i februar hvor alle EU-borgere kunne stemme på det designet de likte best. Vinnerutkastet symboliserer euroen som det siste steget i handelshistorien, fra forhistorisk byttehandel til ØMU.

Denne 2-euromynten utgis i alle euroland i 2009

Brosjyre: ”Kampen mot klimaendringer”

Brosjyre i Kort-om-serien:
**Kampen mot klimaendringer
- EU viser vei**
23 sider på NORSK.
Bestill den gratis hos oss.

Den europeiske forbrukerdagen 2008 på Stovner

Forbruker Europa markerte i år tiårs-jubileet for Den europeiske forbrukerdagen ved å lansere ”De syv dødssynder ved import av bruktbil”.

Prismessig er det gjennomgående gunstigere å kjøpe bruktbil i utlandet. Oppstår det problemer i etterkant, kan det imidlertid by på særlige utfordringer å få løst disse når selger holder til i et annet land.

I forbindelse med Den europeiske forbrukerdagen laget derfor Forbruker Europa en oversikt over hva du absolutt ikke må gjøre når du importerer bil. Mer informasjon finner du her: http://forbrukereuropa.no/temaer/fe_import_av_bil

Som markering av denne dagen hadde Forbruker Europa og Europakommisjonens delegasjon en stand på Stovner senter 14. mars. Her ble det delt ut isskrapere og brosjyrer med informasjon om rettigheter i forbindelse med bruktbilimport og handel på tvers av landegrensene i Europa.

Isskrapeutdeling på Stovner Senter

Følg med på hva som skjer i EU! Gratis abonnement på elektronisk nyhetsbrev, EU-magasinet og invitasjoner til seminarer og konferanser får du ved å registrere deg på: <http://www.europakommisjonen.no/Publikasjoner/abonnement.asp>

Ansvarlig utgiver: Europakommisjonens delegasjon til Norge og Island • Redaktør Joachim Meier Svendsen • Bidragsyttere: Marit Djønne, Véronique Janand Kolbjørnsen, Lillian Andenæs, Ragnar Semundseth, Karianne Christiansen.

Adresse Pb 1643 Vika, 0119 Oslo • Tlf. 22 83 35 83 • Faks 22 83 40 55 • Epost europakommisjonen@ec.europa.eu • Kontortid: Hverdager kl. 09-16, Haakon VII's gt 10. Hjemmesider: www.europakommisjonen.no www.eung.no • Europaserveren: www.europa.eu • Grafisk produksjon: 07 Gruppen AS

Innholdet i EU-magasinet gjengir ikke nødvendigvis Europakommisjonens offisielle standpunkter. Ettertrykk tillatt med kildehenvisning. Gratis abonnement. • ISSN: 1500-5275